

„Kisgyermeket vittek hozzá, hogy érintse meg őket, a tanítványok pedig rájuk szóltak. Amikor Jézus meglátta ezt, megharagudott, és ezt mondta nekik: Engedjétek, hogy kisgyermekek hozzám jöjjenek, ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Isten országa. Ámen, mondom nektek: aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint a kisgyermek, nem megy be abba. És átkarolta őket, rájuk tette kezét, és megáldotta őket.”

Általában ezt az evangéliumi részt úgy szokták értelmezni, hogy Jézus a gyermeki ártatlanságot, tisztaságot állítja elének példaképnek. Vagyis legyünk tiszták, őszinték, nyitottak és egyszerűek, akkor lesz miénk az Isten Országa. Természetesen ez is benne van ebben az evangéliumi részben, de több elmékedést elolvasva egyetértek azokkal is, akik tulajdonképpen a társadalmi kicsiségre irányítják a figyelmünket a gyermeki mintában. Abban a korban a gyermekek voltak a „legkisebbek”, akiknek semmi joguk, semmi társadalmi értékük nem volt. Tehát azoké lesz az Isten Országa, akik „kicsik”, akik a társadalom „értéktelen” tagjai.

Milyen is a gyermek? A gyermek bízik, hisz a szüleiben. A gyermeki lelkiület a bizalom légköre. Ebben is példát vehetünk a gyerekekről, ui. nekünk is hinni és bízni kell az Atyában, és az Ő küldöttében, Jézusban.

A gyermek a szüleitől a gondoskodást, szeretetet nem azért kapja, mert „joga” van hozzá. Nem azért kapja, mert „kiérdemli”. Mégis megkapja. Mégis elfogadja. Hát ilyen érdem nélkül, jogigény nélkül, bizalmatlanság nélkül kell fogadnunk Isten Országát!

Gyermeki bizalommal, hittel tekintek Jézusra?

Példakép vagyok-e gyerekeimnek a kicsiségben?

Hogyan készülök az Isten Országába? Gyerekként, vagy uralkodó felnőttként?

Nagymamaként sokkal inkább van lehetőségem elmerülni unokáim tiszta tekintetében, mint amikor a gyereknevelés gondja volt az előtérben. Most szinte más dolgom sincs, mint szeretni az unokákat, és ezért sikerül megélnem a Teremtővel való „találkozást” is. Érzem, és „látom”, hogy még nagyon sok van abból, amit Odaátról hoztak. Még nincs elrontva, kinevelve belőlük az, amit onnan hoztak. Tulajdonképpen így élhetem meg Jézus áldását, szeretetét, simogató kezét. Ezért adok hálát, és ezt az áldást kérem mindannyiunk számára! Ámen.

Debreczeni Zsuzsanna, Budapest